

U s u l u : N i k r i z T ü r k ü

T ü r k a k s a ğ ı

(Karadeniz halk türküsü)

Sen bu yayla la rıyavrum Yay la ya maz sun

De rin dir de re ler boy la ya maz sun

Hoy el le rin kı na li dur oy na ya maz sun

Hi na na lu sa e ğ er ge lur sa para cukve rur

sa o ze man kap tan ke yifler te

mam A mu ra ba şa si ya is ko ta

gay na lar su ya Re is dü me ne

Kal kın tay fa lar gel duk Ba tu

ma yav ... rum in dik Ri ze ye Rinna rin na ...

na ah rin na rin na na

(Güftesi 11 inci sayfada)

Faḡire Fersan

FAHİRE FERSAN

8 inci sayımızda Karîlerimize tablosunu sunduğumuz Refik Fersanın, kıymetli eşi Fahire Fersan, İstanbullu ve mebayıncı Faik bey merhumun kızıdır.

Pek küçük yaşta Tanburi Cemil beyden kemençe dersi almaya başlayan Fahire, evlendikten sonra bir çok hanımlarımız gibi sazı bırakmamış, bilâkis hayat arkadaşının aynı zamanda en yakın sanat arkadaşı da olmuştur. Refik beyin tanburundan dökülen her nağme kemençenin tellerinde his edilmiş ve kemençenin en yanık nağmesi tanburda akislenmiştir.

Ömürleri boyunca bir çok çiftlere nümune olacak bir aile yuvası kuran ve memlekete evlât yetiştirmek vazifesini ifa ederken dahi Fahire Fersan'ın kemençesinin sesi durmamış, kıymetli yavrularına ninniye de bu kemençe ile söylemiştir.

Bugün artık bir Refik, bir Fahire, diye düşünmek mümkün değildir. Onlara sadece FERSANLAR denir.

Fahire Fersan bugün eşi ile yurd dışında Şam konservatuarında vazife görmektedir. Burada iken zevcinin en yakın ilham kaynağı, en anlayışlı yardımcısı olarak çalışan Fahire, Şamda bu vazifesini bir an bırakmış değildir. Her ayın 4-14- ve 24 üncü geceleri Türkiye saati ile 21 de Şam radyosunu dinlerseniz, Fersanların içli ve olgun musikisini karşınızda bulursunuz.

Fahire Fersan, Türk musikisi sanatkârları içinde en çalışkan ve en verimli arkadaş diye tanıtmak çok yerinde olur. Gerek talebe yetiştirmek hususunda ve gerekse çalışmaları eserleri hazırlamak için Fahire Fersan çok çalışır, ve çok hazırlanır ve bunun semeresini de her zaman görür. Fahire Fersanın bulunduğu konserlerde usul hatası anlaşmamazlık yüzünden aksaklıklar hiç görülmez : çünkü Fahire Fersan hem çok güzel hazırlanmış hem de arkadaşlarını çok güzel hazırlamıştır.

NOT — Kıymetli sanatkârlar şimdi mezunen Ankaradadırlar. Yakın zamanda Şam'a döneceklerdir.

F I K R A L A R

Musiki âleminde şöhret yarımış ve hayafatını bu musikiye vakfettiği birçok sanatkarlarımızın başından geçmiş nice enteresan vakalar var ki ileride yazılacak musiki tarihimize çok faydalı malzeme olacaktır.

Derğimiz bu sayıdan itibaren bu vakaları (Fıkralar) başlığı altında derce başlamıştır. Kıymetli kâtilerimizden bize bu vadiye yardımlarını esizgememelerini rica ederiz.

Prof. Dr. A. Süheyl Ünver'den

Zamanın en kıymetli ney üstadlarından Bahariye mevlevihanesi şeyhi Hüseyin Fahreddin efendi merhum bir gün muridanının bazıları ile Topkapı Sarayını geziyorlarmış. Hazine dairesinde teşhir edilen mücevherler arasında daneleri pırlantadan yaprakları zebecetden gayet sanatkarane yapılmış bir üzüm salkımı görmüşler. Bu salkımın münasip bir yerine de altından yapılmış bir (ney) yerleştirilmiş. Sanatkar bir elin büyük bir emek ve ihtimamla meydana getirdiği bu kıymetli eseri büyük bir zevkle seyreden şeyh merhum muridana dönerek: Erenler gördünüz mü çalınacak neyi! diyerek çok yerinde bir zarafet göstermişlerdir.

Kemal Emin Bara'dan:

Nihavend kulaklı hüzzam

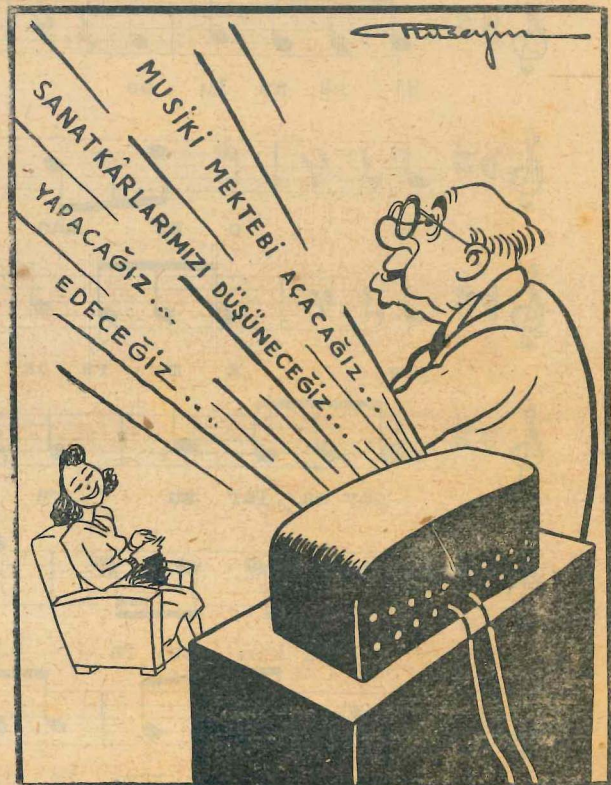
1900 Senesinde Beyruta musiki ile uğraşan bir çok zabıtlar toplanmıştı. Az çok saz çalanlar, oldukça güzel sesliler, temiz okuyanlar vardı.

Beyrut mevki kumandanı Hakkı Paşa da saz âlemine bayılan bir adamdı; ayda birkaç def'a bizi konağına toplardı, âlem ederdik.

Bir akşam ordu levazım reisi bulunan (...) paşa Beyruta gelmiş ve kumandan paşaya misafir olmuştu. Biz o akşam yine paşaya davetli idik. Bir fasıl gayet neş'eli geçti; ikinciye başlamak üzere iken misafir paşa « Beyler bir nihavend lütfeder misiniz? » ricasında bulundu. Ud çalan süvari mülâzımı Halis beye paşanın nihavend istediğini söyledim. Çünkü o hüzzamda karar vermek üzere idi. Bana « aldırma, farketmez » dedi ve hüzzamda kaldı. Biz Tatar'ın peşrevi ile fasla girdik. Bir buçuk saatten fazla süren fasıl bitince Paşa bize teşekkür ettikten sonra Hakkı Paşaya dönerek « Nihavend makamına bayılırım » demez mi ! . . .

Aradan bir ay kadar zaman geçti, yine kumandan paşa'da toplandık. Bu sefer misafir olan zat Makam-ı sadaretden menkûben beşinci ordu müşirliğine gelen Cevat Paşa idi. Sazların susduğu bir aralıkta Paşa: « Beyler! Nühüft beste hatırlınızda mı? » dedi. Ben hemen menfi cevap verdim, Halis Bey şöyle kulağıma eğildi de « Adam, Zaharyanın uşşak bestesini okurduk, nühüft diye dinler » derken Paşa « Bilmem benim hatırımda kalmış mı? » mukaddemesi ile esas üsulünü vurararak besteyi okumaya başlamaz mı! . . .

Oh! . . . dedim, ya Halisin aklına uyup da nühüft diye uşşak besteyi okusa idik hâlimiz nicolufdu? . . .

Kadın — Şunu çocukluğumdan beri dinliyorum. Acaba bu nağme hangi kasadan?

Erkek — Bu kadar uzadığına göre (Devlet) kasasından !.. olacak !..